

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van partij X, voetganger;

en

Partij B; WAM-verzekeraar van de snorfietser, bestuurd door partij Y.

Feitelijke gegevens

Op 15 januari 2020 omstreeks 17:36 uur liep de voetganger aan de rechterkant op het fietspad gelegen aan de Gasstraat-Oost te Oss in de richting van Berghem. Er was na de tunnel geen trottoir of voetpad aanwezig. Het was donker en het regende. De snorfietser kwam op het fietspad uit de tunnel rijden. Vrijwel direct na het uitrijden heeft de snorfietser de voetganger van achteren aangereden. Het ongeval vond plaats op een fietspad op een industrieterrein.

Deze foto is afkomstig van Google-maps

Stellingname van partijen

Partij B is bereid 45% van de schade te vergoeden omdat zij vinden dat er sprake is van een verkeersfout aan de zijde van X, de voetganger. Partij B is van mening dat hij aan de verkeerde kant van de weg liep waarmee hij zichzelf de mogelijkheid ontnam te anticiperen op naderend gevaar. Partij B geeft aan dat de plaats op de weg van voetgangers niet meer expliciet geregeld is zoals dit onder het oude RVV het geval was maar dat de handelwijze van de voetganger onder het oude RVV verboden was.

De bestuurder van de snorfiets reed vanuit een verlichte fiets/bromfiets-tunnel de duisternis in. Op het moment dat hij uit de tunnel kwam raakte hij de voetganger. Volgens partij B moet gekeken worden of de voetganger X, foutief heeft gehandeld in strijd met de verkeersnormen waaronder ook art. 5 WVV valt. Partij B is van mening dat de voetganger in strijd met dit artikel heeft gehandeld. De voetganger heeft op geen enkele wijze rekening gehouden met het achteropkomende verkeer, terwijl dat onder de gegeven omstandigheden (donker, regenachtig en slecht zichtbaar) wel van hem verwacht had mogen worden. De voetganger had het ongeval kunnen voorkomen door reflecterende kleding of verlichting te dragen, aan de andere zijde van het fietspad te gaan lopen, in de berm of gebruik te maken van de parallelweg direct naast de berm. De voetganger vormde een onverlicht obstakel op de weg voor andere weggebruikers. Partij B haalt een arrest van het hof Amsterdam aan ECLI:NL:GHAMS:1995:AK3498 waarin is bepaald dat voetgangers zich onder de gegeven omstandigheden hadden moeten instellen op het van achteren naderende verkeer en zich moeten realiseren dat zij mogelijk niet goed zichtbaar waren. Daarnaast wijst partij B op een uitspraak van de rechtbank Almelo, ECLI:NL:RBALM:2012:BV6453 waarin naar hun mening vergelijkbare omstandigheden aan de orde waren en werd geoordeeld dat voetgangers onrechtmatig handelden omdat zij in het donker aan de onveilige kant van het fietspad liepen. Tevens vindt partij B dat het onverwachte aspect van de plotselinge aanwezigheid van een voetganger, en de omstandigheden ten tijde van het ongeval, waardoor tijdige waarneming van de voetganger werd bemoeilijkt, de bestuurder van de snorfiets niet kan worden aangerekend. De voetganger heeft volgens partij B geen rekening gehouden met het van achteren naderende verkeer nu hij de snorfiets had kunnen horen naderen. Het motorgeluid zal zijn versterkt door de tunnel waaruit de snorfiets kwam.

Partij A is van mening dat haar verzekerde geen verkeersfout heeft gemaakt en partij B daarom gehouden is 100% van de vordering te voldoen op grond van het convenant. Getoetst moet worden of de zwakke verkeersdeelnemer een verkeersfout heeft gemaakt, ofwel een gedraging in strijd met de verkeersnormen. Volgens het verkeersreglement zijn het dragen van donkere kleding, het niet dragen van verlichting en rechts lopen op een fietspad geen verboden of fouten in de zin van de wet. Partij B beroept zich op art. 5 WVV waar ieder gevaarlijk verkeersgedrag onder kan worden geschaard. Partij A vindt niet dat rechts op een fietspad lopen terwijl er geen trottoir of voetpad is, daaronder valt. In het door partij B aangehaalde arrest van het hof van 23 februari 1995, ECLI:NL:GHAMS:1995:AK3498 bepaalde het hof dat er 25% eigen schuld is aan de zijde van de voetgangers omdat zij rekening hadden moeten houden met het feit dat de auto hen niet tijdig zou zien en links of in de berm hadden kunnen lopen. Volgens partij A zijn dit geen wettelijke verkeersfouten en zijn deze op grond van het convenant niet van belang in deze situatie. Volgens partij A haalt partij B ten onrechte het oude artikel 28 RVV aan waarin werd bepaald dat voetgangers buiten de bebouwde kom verplicht waren links te lopen. De plaats op de weg is nu geregeld in artikel 4 RVV. Voetgangers gebruiken het fietspad of het fiets/bromfietspad indien trottoir en voetpad ontbreken. (artikel 4 lid 2 RVV), zij gebruiken de berm of de uiterste zijde van de rijbaan, indien ook een fietspad of een fiets/bromfietspad ontbreekt (artikel 4 lid 3 RVV). In dit geval was er geen trottoir of voetpad maar wel een fiets/ bromfietspad. Partij A vindt dat haar verzekerde geen verkeersfout heeft gemaakt door aan de rechterkant op het fiets/bromfietspad te lopen en derhalve geen verwijt treft zoals bedoeld op grond van de wet.

Partij A wijst op een eerdere uitspraak van de geschillencommissie in een soortgelijke situatie (16 GRZ 01). De bestuurder van een scooter reed op een fietspad en kwam in botsing met een voetganger die in donkere kleding in dezelfde richting liep. In die kwestie werd bepaald dat de voetganger op grond van art. 4 lid 1 en 2 RVV op het fietspad mocht lopen omdat er geen voetpad aanwezig was. De bestuurder diende rekening te houden met verkeer (tegenwoordig verkeer, voetgangers en dieren) op het fietspad en had daarop moeten anticiperen. Tevens oordeelde de commissie dat het dragen van donkere kleding niet verwijtbaar is. De verzekeraar van de scooter moest 100% van de gemaakte kosten betalen aan de zorgverzekeraar.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk het geschil in behandeling te nemen.

De commissie heeft in een eerdere uitspraak bepaald dat daar waar geen voetpad is, de bestuurder rekening dient te houden met verkeer op het fietspad, waaronder voetgangers, en zijn gedrag daarop moet aanpassen. Dat had hier van de bestuurder van de snorfiets ook verwacht mogen worden. De commissie stelt vast dat de voetganger geen verkeersfout heeft gemaakt. Het begrip verkeersfout in

de zin van het convenant dient strikt te worden uitgelegd. Van een verkeersfout is alleen sprake indien de gedraging in strijd is met een verkeersregel/- norm. De commissie stelt vast dat geen verkeersnorm zegt dat de voetganger ergens anders hoort te lopen of dat voetganger verlichting of reflecterende kleding had moeten dragen.

Hoewel het misschien veiliger was om in de berm te lopen en lichtere kleding en/of verlichting te dragen, levert dit geen verkeersfout op.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 100% van de gemaakte medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 9 november 2022 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. C. Blanken, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris